

O počátcích autobusové dopravy na Šumavě

Na lince mezi Pasovem a Vimperkem dopravily automobily před I. sv. válkou 3 700 cestujících měsíčně

Přírodní krásy Šumavy již v minulosti přitahovaly zájem návštěvníků a turistů. Byly postupně zřizovány nové komunikační spoje a pohodlné silnice. Tyto změny přinášely s sebou i rozvoj sítě železnic. Novým konkurentem železničních tratí se stal i automobil.

Již koncem roku 1905 se objevil projekt automobilového spojení Vimperk—Kunžvart (nyní Strážný)—Freyung. Plánované automobilové spojení mělo být v provozu v měsících květnu až září; denně měly jezdit dvě linky. Oznámení o této technické vymoženosti podepsali 18. prosince 1905 starosta obce Kunžvart a předseda tamního okrašlovacího spolku.

Dne 14. ledna 1906 se konala v hotelu Reif v Kunžvartu první schůzka, na jejíž závěr byla přijata rezoluce, která zdůrazňovala nutnost a potřebu zřízení automobilového spojení. Avšak tento plán se neuskutečnil, protože 19. března 1906 oznámilo pražské místodržitelství, že nemůže souhlasit s vydáním koncese pro provozování pravidelné osobní automobilové dopravy na trase Strakonice—Vimperk—Volary—zemská hranice, protože připravované automobilové spojení by poškodilo zájmy železniční lokálky Strakonice—Vimperk—Volary. I když tento první pokus o pravidelnou osobní automobilovou dopravu z Vimperka na zemskou hranici dopadl neúspěšně, myšlenka nezapadla. Objevila se opět po šesti letech. V bavorském městě Freyung se ustavil přípravný výbor automobilového spojení Pasov—Freyung—Kunžvart—Vimperk. Jeho členy byl místní lékárník Hermann Heigl, továrník Karel Hunger, redaktor Jan Schauburger a právník Max Seitz.

První zkušební jízda se měla uskutečnit buď 19. anebo 20. popřípadě 21. listopadu 1912. Avšak nedošlo k tomu — ani v jednom z uvedených termínů. Důvodem byly špatné povětrnostní podmínky.

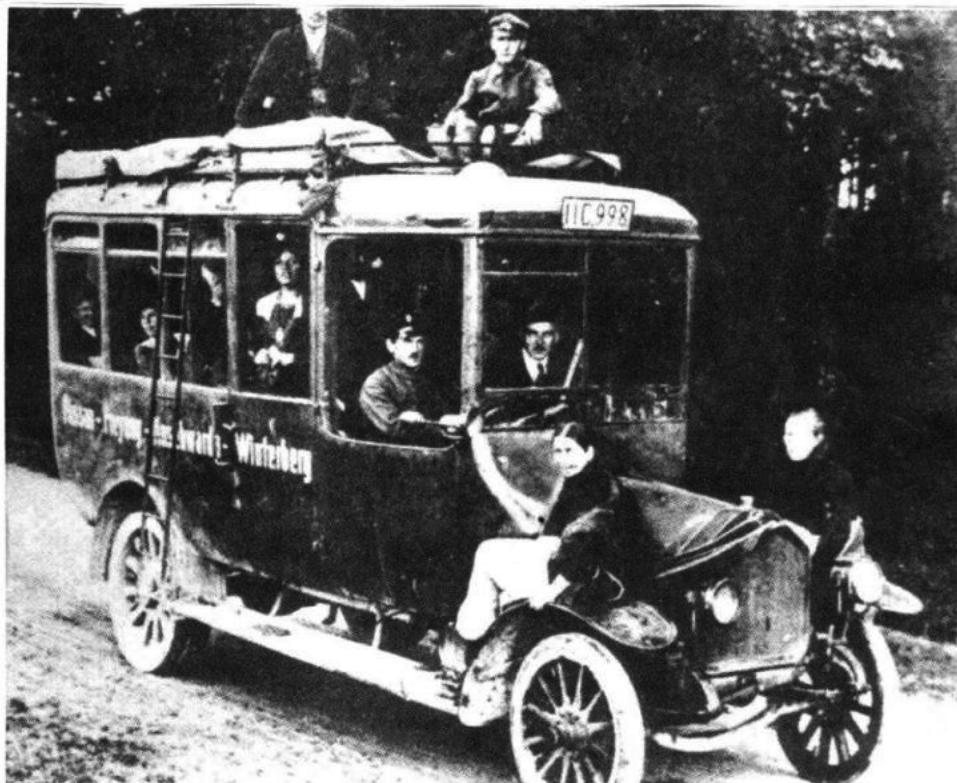
Dne 10. ledna 1913 se přípravný výbor z Freyungu obrátil na okresní hejtmanství v Prachaticích se žádostí o udělení koncese pro dopravu. Dne 1. března 1913 byla zaslána do Vídně žádost o udělení koncese pro automobilovou dopravu Pasov—Vimperk. Dne 21. března 1913 se prachatické okresní hejtmanství obrátilo na okolní obce se žádostí o podání vyjádření k připravované automobilové dopravě mezi Pasovem a Vimperkem. Dne 27. března 1913 se konalo ve Vimperku mimořádné zasedání místního městského zastupitelstva, jehož členové se usnesli podporovat žádost o udělení koncese. Podobná kladná vyjádření připojili i zástupci dalších obcí — Klášterce, Korkusovy Hutě, Rašnice a Silnice.

Ani další zkušební jízda, která byla plánována na 5. května 1913, se neuskutečnila. Byla odložena na pozdější dobu a k jejímu uskutečnění konečně došlo 21. května 1913. K účasti byl pozván dr. Leopold Procházka z Plzně, prachatický okresní hejtmán dr. Holl a zástupci města

Vimperka a obcí Horní Vltavice, Klášterec, Rašnice, Hliniště, Kunžvart a Silnice.

Dlouho očekávaná a připravovaná zkušební jízda začala u vimperského nádraží v 9.30 hod. dopoledne a byla podniknuta dvěma autobusy, z nichž každý řídil řidič, který měl platné mezinárodní osvědčení podle mezinárodní úmluvy z Paříže v roce 1909. Úsek o délce 25,4 km na trase Vimperk - Silnice byl ujet za 20 minut, což odpovídalo průměrné rychlosti 80 km/hodinu. Stav silnice byl shledán velmi dobrý. Zároveň bylo upozorněno, že v podzimní a zimní a někdy také i jarní době bývá silnice pokryta sněhovou pokrývkou. Z tohoto důvodu je nevhodnější doba pro jízdu léto a podzim, kdy také sem přichází největší část turistů.

Zkušební jízda proběhla bez překážek a nevyskytly se žádné závady. Po jejím ukončení byl v Kunžvartu sepsán závěrečný protokol. Účastníci se dohodli vypracovat jízdní řád, který bude předložen ke schválení okresnímu hejtmanství v

První autobusový spoj byl zahájen v roce 1913 na lince Pasov-Freyung-Vimperk

Prachaticích. Jednotlivé zastávky měly být označeny příslušnými tabulkami a podnikatel požadoval, aby mu byla poskytnuta ještě tříměsíční lhůta, během které bude prověřena rentabilita automobilové dopravy.

Dne 14. června 1913 firma Adolf Saurer z Lindau na Bodamském jezeře oznámila okresnímu hejtmanství v Prachaticích, že firma získala již 15. února 1910 souhlas k provozování omnibusové dopravy na lince Pasov - Vimperk. Dne 25. června 1913 pražské místodržitelství vydalo souhlas Karlu Heiglvi k provozování periodické osobní dopravy automobilem na trase Pasov - Freyung - Kunžvart - Vimperk.

Podle zprávy společenstva ze dne 17. srpna 1913 použilo během měsíce června a srpna služeb automobilové dopravy celkem 3 700 osob.

Z roku 1914 se zachoval jízdní řád, z něhož zjistíme, že autobus jezdil v době od 1. dubna do 15. září denně oběma směry. První ranní autobus vyjžděl z Vimperka v 5.45 hod. a v 10.30 hod. přijel do Pasova. Jízdenky se prodávaly ve Vimperku v hotelu Habsburg, v Kunžvartu v hotelu Reif a v Pasově. Děti do výšky 1 m měly nárok na poloviční jízdné. Zavazadla do váhy 10 kg byla osvobozena od poplatku, za dopravu jízdních kol se platilo po 25 km 25 hal. Psi mohli cestovat za poloviční jízdné pouze se souhlasem cestujících. Kouření bylo povoleno také jen se souhlasem cestujících, avšak kouření dýmky bylo zakázáno.

Autobusové spojení Vimperk - Pasov bylo v provozu pouhé dva roky. Přišla první světová válka, autobus byl rekvírován ještě v roce 1914 pro vojenské účely a sloužil pro přepravu německých vojáků do Belgie. Po ukončení první světové války již nedošlo k obnovení automobilového spojení Vimperk - Pasov. Později vznikaly nové autobusové trasy, ale to je již jiná historie.

PhDr. Václav Starý